

CESTA ZA ROZTOPENĀ•M SĀ•REM

ĀĀEtrtek, 14 ĀĀnor 2008

PrāvĀ› uplynulā nedĀ›le byla pĀ™ekrásnā, jak z katalogu o dovolených; však jste to moĀ¾nā také zaznamenali. Malovali jsme si krásný den. Kdo? My tĀ™i, Daniela, já a mĀ› syn. Domluvili jsme se totiĀ¾ na „Výlet do ZOO".

ZaĀ•átek dobrodruĀ¾ství jsme si urĀ•ili na jedenāctou dopoledne, na koneĀ•né metra NádraĀ¾í Holešovice.

Varovāna Danieliným „nesmyslem" pro orientaci, jsem jí vysvĀ›tlila, na kterém konci metra vyleze, kde Ā¾e bude Ā•ekat... Bylo asi pĀ›t minut pĀ™ed jedenāctou, kdyĀ¾ poslala sms, Ā¾e „ vystupuje z metra"... Pak bylo jedenāct a nĀ› a ona nikde. Píšu jí - „kde jsi?" Obratem mi pĀ™išla odpovĀ›Ā• - „PĀ™eci tady" - (Ā™íkala jsem kdepak to asi je, to její tady?) Mé rozĀ•arovāní narĀ›stalo, protoĀ¾e jsem se jí nemohla pomĀ›rnĀ› dlouhou dobou dovolat - bylo obsazeno (volal jí manĀ¾el). Po dalších 15 minutách jsem se koneĀ•nĀ› dovolala...). Hādáte sprāvĀ› - pĀ™estoĀ¾e jsme pĀ™esnĀ› pĀ™ed tĀ›dnem mĀ›ly sraz na tomtĀ¾ místĀ› a krásnĀ› jsme se našly, tentokrāt Danie na stranĀ› druhé, na nádraĀ¾í. Lehce zmrzlí jsme se všichni našli a nastoupili do autobusu smĀ›r ZOO, vstĀ™í „zvíĀ™ecím záĀ›tkĀ™m"

Vešli jsme branou dovnitĀ™, a pĀ™ekvapenā Daniela prohlāsila, Ā¾e tam b pĀ™ed dvaceti lety... Tak jsem jí slĀ›bila, Ā¾e se jí to bude líbit - a vĀ›Ā™ím, Ā¾e i líbilo. A - pak jsme se dali na cestu. Po zhrub pĀ›lhodinovém putování smĀ›r Indonéská dĀ›ungle, následovaná malými africkými savci, jsme zaparkovali u prvního otevĀ™eného bufetu. MĀ› syn totiĀ¾ po mnĀ› podĀ›dil vĀ™elý vztah k jídlu, takĀ¾e jsme nechodili - jako ostatní návš od vlkĀ™ k medvĀ›dĀ™, nýbrĀ¾ od „hranolkĀ™ s keĀ•upem" k „roztopenému sýru". Fotku, dokládající uvedenou skuteĀ•nost, mĀ›Ā¾ete vidĀ›t tady.

A tak jsme pokračovali dál - synkovi jsem obĀ•as „nĀ›Ā•im" zavĀ™ela ůsta, kdy nebylo Ā•ím, vrazila jsem mu do rukou foĀ›ák. Kupodivu - obrázky se mu docela povedly, co Ā™íkáte? (jsou pod Ā•lānkem)

Nevím, jak praĀ¾skou zoologickou znāte - pro ty, kdo moc ne, musím následující situaci trochu vysvĀ›tlit. Zahrada má vstupĀ™ a výstupĀ™ víc. My se po pĀ›lhodinĀ› dostali k prvnímu stānku s jídlem, který byl právĀ› u jednoho z nich. KdyĀ¾ jsme s rozhlĀ›eli po okolí, Daniela smutnĀ› pravila - to bylo všechno, uĀ¾ jsme zase u východu? Myslela jsem se, Ā¾e Ā¾er neĀ¾ertovala... (TakĀ¾e Danielo, ještĀ› jednou, fakt uĀ¾ se nezlobím, Ā¾e nám témĀ›Ā™ umrzly špiĀ•ky protoĀ¾e ty za to evidentnĀ› nemĀ›Ā¾eš!) P.S. Ale prochāzka to byla krásnā, moc se nám tam líbilo. Prochāzeli jsme expozice jednu po druhé nĀ›kolik hodin, ale nakonec jsme stejnĀ› nebyli všude. Daniela chtĀ›la zajít ještĀ› k losímu vĀ›hu, dokonce nás navigoval mobilem její syn, který má zdeší areāl perfektnĀ› zmapovaný, ale vzhledem k tomu, Ā¾e abychom se dostali k místu, vzdušnou Ā•arou od nás vzdālenému sotva pár desítek metrĀ™, museli bychom obejít snad celou zoo.. BohuĀ¾el, nĀ›kolik cest se opravovalo, takĀ¾e... TakĀ¾e tam musíme ješ jednou!

Momentky, které Vašík ulovil mezi cestami od stānku ke stānku: 1) našli jsme nĀ›co na písku2) vidĀ›li jsme pĀ™evoz mlĀ•at ve speciálních povozech3) velký Ā›ivoĀ•ich, nachāzející se ve vodĀ› i na vzduchu4) objevili jsme tam i známého filmového herce!5) jedna z nich tam stojí dodnes, druhā mĀ› provāzela6) nevíte, jak se tyhle potvory jmenují?7) nehladovĀ›jší dravé zvíĀ™átko, které jsem tam vidĀ›la Kamila a Vašek